

Küçük Dostluk Köprüsü

Aysel Banu YAVUZAL

Küçük Dostluk Köprüsü

Aysel Banu YAVUZAL

Geniş, pırlıl pırlıl bir derenin bir kıyısında, sıcak kızıl-turuncu tüyleri ve parlak beyaz göğsü olan hızlı, zeki bir tilki yaşırdı. Her sabah kıyı boyunca koşar, gür ve ucu açık renkli kuyruğu arkasında savrulurdu. Diğer kıyıda ise yıpranmış kanvas önlüklü sağlam bir porsuk ve yumuşak yeşil atkılı, uzun boylu, nazik bir geyik yaşırdı. Dere genişti ama ahşap bir köprü iki kıyıyı birleştirirdi ve hayvanlar her gün ziyaret edip hikâyeler paylaşmak için köprüden geçerdi.

Tilki en çok hareketli sabahları severdi. Köprünün başında durup seslenirdi: "Acele et Porsuk! Küreğini getir, Geyik sen de uzun bacaklarını getir!" Porsuk, siyah maskesinin ardında parlayan küçük kara gözleriyle ağır ağır gelirdi. Geyik, yaprak çelengi hışırdayarak tahtaların üzerinden hafifçe geçirdi. Birlikte meyveler toplar, şakalar yapar, bulutların süzülüşünü izlerlerdi. Derenin iki kıyısındaki herkes kendini büyük, mutlu bir ailenin parçası gibi hissederdi.

Rüzgârlı bir öğleden sonra, eski köprü gıcırdamaya ve inlemeye başladı. Çat! Ortadaki bir tahta kırılıp aşağıdaki suya düştü. Tilki geri sıçradı, kehribar gözleri fal taşı gibi açıldı. "Olamaz!" diye bağırdı. "Köprü kırıldı!" Porsuk aceleyle geldi ve boşluğa baktı. "Kazıklar çürümüş," dedi sessizce. Derenin karşısında Geyik başını kaldırdı, uzun kulakları sarktı. Artık kimse kimseyi ziyaret etmek için karşıya geçemiyordu.

Ertesi sabah Tilki, kıyıda keyifsiz oturuyordu. Dere iki kıyı arasında hızla akıp gurulduyordu. Porsuk'un uzaktan el salladığını görebiliyor ama tek kelime duyamıyordu. Geyik'in küçük boynuzlarını üzgünce salladığını görebiliyordu. "Bu çok saçma," dedi Tilki kendi kendine, yerinden fırlayarak. "Biz arkadaşız! Biraz su bizi ayırmamalı." Kahverengi deri alet kemerini sıktı ve cesur bir karar verdi.

Tilki kıyı boyunca koşup düşmüş dalları ve düzgün tahtaları topladı. Alet kemerine ip ve küçük ahşap çiviler soktu. "Yeni bir köprü yapabiliriz!" diye seslendi suyun karşısına, patilerini boru gibi yaparak. "Sağlam bir tane! Ama tek başıma yapamam." Porsuk karşı kıyıdan yavaşça başını salladı. Geyik ince toynağını yere vurdu. "Yardım edeceğiz!" diye karşılık verdi. "Ne yapacağımızı söyle!" Tilki'nin kuyruğu umutla sallandı.

Porsuk, küçük küreğini taşıyarak derenin sığ yerinden karşıya geçti. "Önce sağlam kazıklar gerek," dedi sakın ve pratik bir şekilde. "İki kıyıda derin çukurlar kazacağım." İşe koyuldu, güçlü kazma pençeleri yumuşak toprağı kaldırdı. Tilki odun taşıdı ve aptalca şakalarla herkesi güldürdü. Geyik serin suda, kaya gibi sağlam durdu, ihtiyaç duydukları her şeyi kaldırmaya hazırdı.

Bütün sabah Porsuk kazdı. Yıpranmış kanvas önlüğü çamurlandı ama hiç durmadı. "Biraz daha derin," diye mırıldandı toprağı sıvazlayarak. "Bir kazık sağlam durmalı." Tilki düzgün tahtalar ve uzun dallar getirip düzgünce üst üste yığdı. "Bize bakın!" diye cıvıladı, kızıl tüyleri talaşla kaplanmıştı. "Bir tilki, bir porsuk ve bir geyik—bütün ormanın en iyi inşaatçıları!" Geyik gülümsedi ve nazikçe başını salladı.

Geyik uzun boynunu eğdi ve en ağır kütükleri dikkatle kaldırdı. Yeşil atkısı her birini suyun kenarına taşırken dalgalandı. "Yavaşça şimdi," dedi yumuşak bir sesle. "Yavaş ve emin." Arkadaşlarını gözetti, sallanan bir tahtayı yerine itti ve uzun, nazik bedeniyle Porsuk'u sıcak güneşten korudu. Tilki yorulduğunda Geyik, "Biraz dinlen. Zamanımız var," derdi.

Öğleden sonra yeni kazıklar dereye dimdik ve sapasağlam duruyordu. "Şimdi tahtalar," dedi Porsuk alnını silerek. Tilki ileri geri koşturdu, tahtaları taşıdı ve alet kemerindeki iple bağladı. "Bu buraya! Şu şuraya!" diye seslendi, kehribar gözleri parlıyordu. Geyik her tahtayı dikkatle yerleştirdi, Porsuk da her düğümü kontrol etti. Yavaş yavaş, pırıl pırıl suyun üzerinde yepyeni bir köprü uzandı.

Son tahta da bağlanınca üç arkadaş geri çekilip baktı. Köprü sağlam, geniş ve güçlüydü. "Çok güzel!" diye fısıldadı Geyik, kocaman kara gözleri parlıyordu. Tilki kıyıda küçük bir mutluluk dansı yaptı. Sessiz Porsuk bile hafifçe gülümsedi. "Dayanır," dedi gururla. "Birlikte yaptık." Altlarındaki dere guruldadı, sanki o da alkışlıyordu.

Köprüden ilk geçen Tilki oldu. Gür kuyruğunu havada tutarak tahtaların üzerinden koştu. "Hadi gelin!" diye seslendi. "Güvenli!" Sonra Geyik hafif ve zarif adımlarla geçti. Ardından Porsuk ağır ağır yürüdü, emin olmak için her tahtaya küreğiyle vurdu. Karşı kıyıda, uzak kıyının hayvanları tezahürat yapmak için toplandı. Herkes harika yeni köprüyü denemek istiyordu.

Haber ormanda hızla yayıldı. "Köprü onarıldı!" diye bağırdı tavşanlar ve sincaplar. "Gelin de görün!" Kısa süre sonra iki kıydan hayvanlar gülüşerek ve birbirlerini selamlayarak ileri geri geçmeye başladı. Tilki, Porsuk ve Geyik köprünün ortasında bir arada durdu. "Bakın ne yaptık," dedi Tilki yumuşak bir sesle. "Sadece bir köprü değil," dedi Geyik. "Yeniden arkadaş olmanın bir yolu."

O akşam hayvanlar kutlama yapmaya karar verdi. Dallara küçük fenerler astılar ve derenin yanındaki düz taşlara meyveler yaydılar. "Bir festival!" diye güldü Tilki, alet kemeri şıngırdıyordu. "Bir dostluk festivali!" Geyik herkesin takması için küçük yaprak çelenkleri ördü. Porsuk sıcacık yuvasından tatlı kökler getirdi. Müzik ve kahkaha suyun üzerinde süzüldü ve kimse kendini uzakta hissetmedi.

Festival ormanın gördüğü en neşeli şeydi. Tavşanlar baykuşlarla dans etti, sincaplar farelerle fındık paylaştı. Tilki köprüünün yanında komik hikâyeler anlattı, Porsuk küçüklere nasıl kazılacağını öğretti ve Geyik tahtaların üzerinde nazık bir geçit töreni yönetti. "Farklı hayvanlar, tek büyük aile," dedi Geyik içtenlikle. Herkes tezahürat yaptı ve küçük köprü fener ışığında parladı.

O günden sonra arkadaşlar her sabah köprüde buluştu. "Günaydın, Porsuk!" diye seslenirdi Tilki. "Günaydın, Geyik!" Ve kahvaltı ile hikâyeler paylaşmak için karşıya geçerlerdi. Diğer hayvanlar da aynısını yaptı, kıyıdan kıyıya serbestçe ziyaret ettiler. Dere hâlâ altlarında genişçe akıyordu ama artık kimseyi ayırmıyordu. Köprü vedaların değil, merhabaların yeri olmuştu.

Böylece orman mutlu bir ders öğrendi. Arkadaşlar birlikte çalıştığında—biri odun taşıyıp, biri derin kazıp, biri yükseğe kaldırıp—en büyük sorun bile çözülebilir. Tilki, Porsuk ve Geyik herkese işbirliğinin bir köprüden fazlasını inşa ettiğini gösterdi. İyilik, kahkaha ve her tür hayvan arasında dostluk inşa eder. Ve her yıl, onları birbirine yaklaştıran küçük köprüde birlikte kutlama yaptılar.